

Es busquen pastures: un jove ramader cerca camps on practicar el pastoreig

El ramader Miquel Ripoll denuncia les dificultats a les quals s'han d'enfrontar els joves que volen dedicar-se a l'ofici

ROSER REGOLF CAZORLA
TIVISSA

Es busquen pastures: camps de cultiu, parcel·les abandonades, boscos o terrenys per arrendar tant de titularitat pública com privada. És la crida que el tivissà Miquel Ripoll proclama als quatre vents per poder seguir amb el somni de ser pastor. Fa un any i mig, Ripoll va decidir reinventar-se apostant per la ramaderia, un sector al qual, segons denuncia, no és fàcil introduir-se si no es compta amb precedents propers.

Després de patir un accident, el de Tivissa va experimentar amb una teràpia amb animals, la qual va actuar de desencadenant d'una vocació que avui necessita urgentment relleu generacional. Avui Miquel Ripoll té quatre vaques, cinc rucs i una dotzena d'ovelles, un petit ramat que pastura en finques privades i li permet practicar l'autoconsum, però que li agradaria ampliar per poder dedicar-se a la pastura.

Per fer-ho, s'ha format amb pastors veterans i ha efectuat l'alta com a jove ramader, però lluny d'estar a punt per sortir al camp, encara ha de justificar que compta amb un nombre determinat d'animals i terrenys arrendats per rebre les ajudes: «Introduir-se en aquest món no és fàcil, per això

El pastor tivissà Miquel Ripoll, amb una part del seu ramat. FOTO: JOAN REVILLAS

atorguen unes subvencions perquè el treball sigui rendible. Així i tot, per poder accedir-hi em demanen portar un mínim de 100 hectàrees i tenir uns 40 animals, per això busco pastures», explica Ripoll. Tanmateix, el pastor novell detallava que «no es dona la possibilitat de compaginar el pastoreig amb altres activitats

professionals, cosa que em permetria començar amb pocs animals i anar augmentant el ramat progressivament amb l'experiència. A banda, els tràmits administratius són infinits... per això suposo que molts s'acaben desanimant i ho deixen».

Miquel Ripoll diu haver contactat amb els principals ajuntaments

i entitats de la Ribera d'Ebre, la Terra Alta i el Priorat, així com amb la secció de Boscos i Recursos Forestals de Tarragona, organismes que apunten, segons Ripoll, «que no tenen terrenys públics disponibles per arrendar o bé que ja estan arrendats».

Si més no, des del *Diari* hem contactat amb els consistoris en

qüestió, havent obtingut una resposta esperançadora de l'Ajuntament de Flix. El batlle del municipi, Francesc Barbero, afirmava que «tot i que Flix no disposa de terrenys públics, tenim un terme d'11.000 hectàrees i arran de l'incendi de l'estiu passat, sent Flix un dels municipis més afectats, estem constituint una associació de propietaris forestals». Un organisme a través del qual, comentava Barbero, possiblement podrien aconseguir algunes de les pastures necessàries per al ramader.

Silvopastura

La silvopastura ha esdevingut una solució per gestionar el paisatge forestal i prevenir incendis de gran escala com el que es va viure fa un any a la Ribera d'Ebre, uns terrenys que Ripoll veu gairebé cada dia. «És molt trist veure tantes muntanyes i terrenys perduts i que sigui tan complicat començar de zero en aquest món. Està més que demostrat que amb la nostra activitat podem ajudar a recuperar els terrenys cremats i malmesos», reblava el pastor.

La pastura pels boscos permet controlar de manera natural el sotabosc, prevenint el risc d'incendis forestals al mateix temps que es revitalitza la ramaderia de muntanya i es contribueix al manteniment de races autòctones.